

[Картинка: i_001.jpg]

Коза-дереза

Були собі дід та баба. Цілий вік злиднювали, а на старість хазяїнувати стали.

Пішов дід на ярмарок та й купив козу. [Картинка: i_002.jpg]

Та не абияку козу, а таку, що в самого вовка в зубах побувала і від вовка втекла. А що обідрав їй вовк бока, то й ходила вона напівбока-луплена.

Привів дід козу додому та й посилає сина:

— Жени, сину, козу пасти!

Погнав син. Пасе, пасе та й напоїть, ні хвилини не постоїть. Пас цілий день, а ввечорі жене козу додому.

А дід стоїть на воротах, в червоних чоботях, кийком підпирається, у кози питається: [Картинка: i_003.jpg]

— Кізонько моя люба, мила! Чи ти їла що, чи пила?

Відказує коза:

— Ні, дідусю, не пила я і не їла. Тільки, як бігла через гайочок, ухопила кленовий листочок, а як бігла через гребельку, ухопила водиці крапельку... Тільки й їла, тільки й пила. Розсердився діл на сина і другий день посилає дочку:

— Жени, доню, ти козу пасти!

Погнала дочка. Пасе, пасе та й напоїть, ні хвилини не постоїть. Пасла весь день, а ввечорі жене козу додому. [Картинка: i_004.jpg]

А дід стоїть на воротах в червоних чоботях, кийком підпирається, у кози питається:

— Кізонько моя люба, мила! Чи ти їла що, чи пила? [Картинка: i_005.jpg]

Відказує коза:

— Ні. дідусю, не пила я і не їла. Тільки, як бігла через гайочок, ухопила кленовий листочок, а як бігла через гребельку, ухопила водиці крапельку... Тільки й їла, тільки й пила. [Картинка: i_006.jpg]

Розсердився дід на дочку і на третій день посилає бабу:

— Жени, бабо, ти козу пасти!

Погнала баба. Пасе, пасе та й напоїть, ні хвилини не постоїть.

Пасла весь день, а ввечорі жене козу додому. [Картинка: i_007.jpg]

А дід стоїть на воротах, в червоних чоботях, кийком підпирається у кози питається: [Картинка: i_008.jpg]

— Кізонько моя люба, мила! Чи ти їла що, чи пила? [Картинка: i_009.jpg]

Відказує коза.

— Ні, дідусю, не пила я і не їла. Тільки, як бігла через гайочок, ухопила кленовий листочок, а як бігла через гребельку, ухопила водиці крапельку... Тільки й їла, тільки й пила.

Розсердився дід на бабу і на четвертий день жене сам козу пасти.

[Картинка: i_010.jpg]

Пасе, пасе та й напоїть, ні хвилини не постоїть. Пас цілий день, а ввечорі жене козу додому. Надігнав на дорогу, а сам навроглиць поза городи.

Прийшов, став на воротах, в червоних чоботях, кийком підпирається, у кози питається:

— Кізонько моя люба, мила! Чи ти їла що, чи пила?

Відказує коза:

— Ні, дідусю, не пила я і не їла. Тільки, як бігла через гайочок, ухопила кленовий листочок, а як бігла через гребельку, ухопила водиці крапельку... Тільки й їла, тільки й пила. [Картинка: i_011.jpg]

Тут уже дід на козу розсердився. Став на неї кричати й кийком замахнувся, — хотів козу бити.

Коза злякалася й, куди очі бачать, від двору подалася. [Картинка: i_012.jpg]

Прибігла в ліс. Бачить — зайчикова хатка. Коза до неї — двері ріжками турнула, у сінці шугнула, потім з сінця у хатку забралася й на піч заховалася. Сидить.

Коли прибігає зайчик. Дивиться — двері в сінці розчинені, двері в хатку навстяж — чи не розбійники? Потихеньку в сінці пробрався, через поріг в хатку заглядає та й питає:

— А хто, хто в моїй хатці?

А коза з печі: Я коза-дереза, — півбока-луплена, за три копи куплена. Тупу-тупу ногами, сколю тебе рогами, ще й хвостиком верть — тут тобі й смерть! [Картинка: i_013.jpg]

Злякався зайчик та з хати.

Сів під дубком і плаче.

Коли суне ведмідь. Питає:

— Чого ти, зайчику, плачеш?

— А як же мені не плакати, — каже зайчик, — коли до мене в хатку забрався звір страшний-страшнючий, що ніколи не чув і не бачив такого.

— Ходім, я його вижену, — каже ведмідь.

Пішли. Увійшов ведмідь у сінці, через поріг у хатку заглядає та й питає:

— А хто тут у зайчиковій хатці? [Картинка: i_014.jpg]

А коза з печі: Я коза-дереза, — півбока-луплена, за три копи куплена. Тупу-тупу ногами, сколю тебе рогами, ще й хвостиком верть — тут тобі й смерть!

Злякався ведмідь та з хати. Через город навпростець утікає, капусту ламає, буряки й моркву топче, гарбузи толоче і світ-за-очі біжить, аж земля движить...

— Ні, — каже, — зайчику, не вижену, — боюсь.

Зажурився зайчик, сів під дубком та й плаче. Коли йде вовк.

— Чого ти, зайчику, плачеш?

— А як же мені не плакати, каже зайчик, — коли до мене в хатку забрався звір страшний-страшнючий, що ніколи не чув і не бачив такого.

— Ходім, я його вижену!

— Де тобі, вовче, його вигнати?! Тут ведмідь гнав, та не вигнав.

— А я вижену. От ходім!

Пішли. Вскочив вовк у сінці, — через поріг в хатку заглядає та й питає:

— А хто тут у зайчиковій хатці?

А коза з печі: Я коза-дереза, — півбока-луплена, за три копи куплена. Тупу-тупу ногами, сколю тебе рогами, ще й хвостиком верть — тут тобі й смерть! [Картинка: i_015.jpg]

Злякався вовк та з хати. Через город навпростець утікає, капусту ламає, буряки й моркву топче, гарбузи толоче і світ-за-очі біжить, аж земля движить.

— Ні, — каже, — зайчику, не вижену, — боюсь. [Картинка: i_016.jpg]

Ще більше зажурився зайчик. Сів під дубком та й плаче. Коли біжить лисичка.

— Чого ти, зайчику, плачеш?

— А як же мені не плакати, — каже зайчик. — коли до мене в хатку забрався звір страшний-страшнючий, що ніколи не чув і не бачив такого.

— Ходім, я його вижену!

— Де тобі, лисичко, вигнати?! Тут ведмідь гнав — не вигнав, вовк гнав — не вигнав...

— А я вижену. От ходім!

Пішли. Забігла лисичка в сінці. — через поріг в хатку заглядає та й питає:

— А хто тут у зайчиковій хатці?

А коза з печі: Я коза-дереза, — півбока-луплена, за три копи куплена. Тупу-тупу ногами, сколю тебе рогами, ще й хвостиком верть — тут тобі й смерть! [Картинка: i_017.jpg]

Злякалася лисичка та з хати. Через город навропростець утікає, капуста ламає, буряки й моркву топче, гарбузи толоче і світ-за-очі біжить, аж земля движить.

— Ні. — каже, — зайчику, не вижену, — боюсь

Ще більше зажурився зайчик. Сів під лубком та й плаче. Коли лізе рак.

— Чого ти, зайчику, плачеш?

— А як же мені не плакати, каже зайчик, — коли до мене в хатку забрався звір страшний-страшнючий, що ніколи не чув і не бачив такого.

— Ходім, я його вижену!

— Де тобі його вигнати?! — каже зайчик. Тут ведмідь гнав — не вигнав, вовк гнав — не вигнав, лисичка гнала — не вигнала. А то ти?!

— А я вижену. От ходім!

Пішли. Вліз рак у сіни. Через поріг у хату перелізає та й гукає.

— А хто тут у зайчиковій хатці?

А коза з печі: Я коза-дереза, — півбока-луплена, за три копи куплена. Тупу-тупу ногами, сколю тебе рогами, ще й хвостиком верть — тут тобі й смерть!

А рак лізе собі помаленьку. Виліз на піч і каже: [Картинка: i_018.jpg]

— Ти коза-дереза, а я рак-неборак — швидше з печі злізай, бо вщипну, буде знак!

І як ущипне козу...

А коза як замекече та з печі. З печі на піл, з полу на діл та: не-ме-не! не-ме-не! І з хати. [Картинка: i_019.jpg]

Подалася скільки видко. [Картинка: i_020.jpg]

Взято из Флибусты, <http://flibusta.net/b/381365>